

5. Халимоненко Г. Історія турецької літератури / Г. Халимоненко. – К., 2009. – 544 с.
6. Халимоненко Г. Течія махалілеште в турецькій поезії першої половини XIX століття / Г. Халимоненко // Вісн. Київ. нац. ун-ту імені Тараса Шевченка : східні мови та літератури. – № 1. – К., 2013. – С. 73–77.
7. Avşar Z. Türkî-i Basiti Yeniden Tanışmak / Z. Avşar. Bilig., 2001. – Nijde. – № 18. – S. 127–143.
8. Aydın Ö. Türkiye'de dilbilimin seksen yıllık serüveni, 40. Yıl Yazıları (1972–2010) / Ö. Aydın // Hacettepe Üniversitesi Yayınları, 2013. – Ankara. – S. 25–41.
9. Birinci Türk Dil Kurultayı. Tezler, Müzakere Zabıtalari. – Ankara, 1933.
10. Brendemoen B. The Turkish language reform and language policy in Turkey / B. Brendemoen // Handbuch der türkischen Sprachwissenschaft, 1990. – Budapest. – Teil I. – P. 454–493.
11. Develi H. Osmanlı Türkçesi Kılavuzu I ve II / H. Develi. – İstanbul, 2009. – 1. Baskı. – S. 440 s.
12. Fikret T. Dil ve Edebiyat Yazıları / T. Fikret // Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu. Türk Dil Kurumu Yayınları: 534. Yeni Türk Edebiyatı Kaynak Metinleri Dizisi: 3.1, 2000. – Ankara. – S. 55–62.
13. Foy K. Der Purismus bei den Osmanen / K. Foy // Mitteilungen des Seminars für Orientalische Sprachen an der Universität zu Berlin, 1898. – B. – S. 38–55.
14. İmer K. Türkiye'de dil planlaması: Türk dil devrimi / K. İmer. – Ankara, 2001. – 219 s.
15. İmer K. Türk yazı dilinde Dil Devriminin başlangıcından 1965 yılı sonuna kadar özleşme üzerine sayıma dayanan bir araştırma / K. İmer // Türkoloji Dergisi, 1973. – Ankara. – № 5. – S. 175–190.
16. Kabaklı A. Türk Edebiyatı, 1. cilt / A. Kabaklı. 13. Baskı. – İstanbul, 2006. – 701 s.
17. Kabaklı A. Türk Edebiyatı, 3. cilt / A. Kabaklı. 13. Baskı. – İstanbul, 2006. – 848 s.
18. Kemal N. Tecdid-i Lisan-i Osmani / N. Kemal // Tasvir-i Efkâr, 1867. – № 378. – İstanbul. – S. 2-3.
19. Kocaman A. Dilbilim ve Türkçe incelemeleri / A. Kocaman // Internat. Journ. of Central Asian Studies, 2009. Ankara. – № 13. – S. 365–371.
20. Lewis G. The Turkish language reform: a catastrophic success / G. Lewis. – Oxford : Oxford University Press, 2000. – 203 p.
21. Mısıroğlu K. Bin Uydurma Kelimeyi Boykot Yahud Doğru Türkçe Rehberi / K. Mısıroğlu. – 10. Baskı. – İstanbul, 2018. – 384 s.
22. Mısıroğlu K. İslam Yazısı'na Dair / K. Mısıroğlu. – 4. Baskı. – İstanbul, 2014. – 192 s.
23. Seyfettin Ö. Yeni Lisan / Ö. Seyfettin // Genç Kalemler, 1911. – Selanik. – № 17. – S. 4.
24. Toprak Z. Antropolojik Dilbilim ve Türkiye'de Dil Devrimi / Z. Toprak // Toplumsal Tarih, 2012. – İstanbul. – № 219. – S. 38–49.
25. Türk Dil Kurumu (1946). Beşinci Dil Kurultayı – Ankara: Türk Dil Kurumu.; Türk Dil Kurumu. XVI Türk Dili Kurultayı. – Ankara: Türk Dil Kurumu, 1979.
26. Uludağ E. Dilde Sadeleşme ve Türkî-i Basit / E. Uludağ. Turkish Studies Internat. Periodical for the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic, 2009. – Erzincan. – Vol. 4/5. – S. 292–329.
27. Zürcher E.J. Modernleşen Türkiyenin Tarihi / E.J. Zürcher. – İstanbul, 2000. – 9. Baskı. – 522 s.

Надійшла до редколегії 27.10.18

P. Ali, asp.

Kievskiy natsionalnyy universitet imeni Tarasa Shevchenko, Kiev, Ukraina

РАЗВИТИЕ ТУРЕЦКОГО ЯЗЫКА С СЕРЕДИНЫ XIX СТ. И НАЧАЛА XX СТ.

Рассматривается развитие турецкого языка с середины XIX ст. и начала XX ст., когда общественное мнение в Турции начало все больше склоняться к важным реформам в языковой политике государства.

Ключевые слова: языковая политика, пуризм, языковые контакты, заимствования, история турецкого языка.

R. Ali, Ph. D. stud.

Taras Shevchenko National University of Kyiv, Kyiv, Ukraine

DEVELOPMENT OF THE TURKISH LANGUAGE FROM THE MIDDLE OF XIX CENTURY AND THE BEGINNING OF XX CENTURY

There was considered the development of the Turkish language from the middle of XIX century and the beginning of XX century, when public opinion in Turkey began to become more inclined to the important reforms in the language policy of the state.

Keywords: language policy, purism, language contacts, borrowings, the history of the Turkish language.

УДК 811.521'37:82.09:001.4

Л. Аністратенко, канд. філол. наук, асист.
Київський національний університет імені Тараса Шевченка, Київ, Україна

ВМОТИВОВАНІСТЬ ЯПОНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРОЗНАВЧОЇ ТЕРМІНОЛОГІЇ

Запропоновано класифікацію типів і видів умотивованості фахової мови японського літературознавства. Досліджено ступені вмотивованості термінологічних одиниць японської літературознавчої термінології.

Ключові слова: вмотивованість, японська літературознавча термінологія, термінотворення.

Повноцінне володіння фаховою мовою як основою будь-якої науки неможливе без розуміння вмотивованості відповідних термінів. Проблема співвідношення між звуковою оболонкою і змістовим наповненням була й залишається однією із проблем філософії мови [15]. Така проблема постає у більшості терміносистем, зокрема у професійній мові фахівців галузі літературознавства Японії. Відомо, що фахова мова японського літературознавства зазнала впливу унікальних факторів, які зумовили багатогранність способів умотивованості термінів (зокрема: півторатисячолітня історія японського літературознавства, запозичення з китайської та європейських мов, художнє мислення творців фахової мови літературознавства тощо).

Проблема вмотивованості термінологічних одиниць ставала об'єктом дослідження як теоретиків термінознавства: С. Ульмана, Д. С. Лотте, В. М. Лейчика, Т. Л. Канделаки, А. С. Д'якова, Т. Р. Кияка, З. Б. Куделько,

– так і дослідників конкретних терміносистем: С. Л. Васильєвої (термінологія біотехнологій (на матеріалі російської мови)) [2], М. Т. Вереша (християнсько-богословська терміносистема (на матеріалі німецької мови)) [3], К. А. Дехтяренко (терміни військового дискурсу (на матеріалі англійської мови)) [5], О. Коваль (підмова настільної гри тенісу (на матеріалі української мови)) [8], Ю. В. Лелюх (терміни машинобудування (на матеріалі китайської мови)) [10], С. М. Руденко (фахова мова технології харчування (на матеріалі української мови)) [14], Е. А. Штейнгарт (лексика алюмінієвої промисловості (на матеріалі російської мови)) [16] та ін. На матеріалі японської літературознавчої термінології такі дослідження, згідно з нашими даними, не здійснювалися.

Метою розвідки є дослідження типів і видів умотивованості, притаманних японській літературознавчій термінології. Задля досягнення поставленої

мети маємо конкретні завдання: на мовному матеріалі термінологічних словників виявити типи та види вмотивованості, серед них встановити відсоток продуктивних і пасивних типів та видів умотивованості, пояснити причини домінування певних типів та видів умотивованості, запропонувати класифікацію видів і типів умотивованості термінів професійної мови японського літературознавства, а також виявити та проаналізувати ступені вмотивованості досліджуваних термінів. Об'єктом дослідження є термінологічна система японського літературознавства. Предмет дослідження – вмотивованість одиниць професійної мови літературознавства Японії. Матеріал дослідження становлять 2 212 термінологічних одиниць, зафіксованих у словниках термінів японської літератури [1; 17].

Під поняттям вмотивованості матимемо на увазі "бажаний результат відображення в лексичній одиниці засобами мови визначеної ознаки (ознак) денотата, що входить (входять) до корпусу ознак його лексичного значення" [6]. Більшість термінознавців послуговується класифікацією видів умотивованості С. Ульмана, яка полягає у виокремленні трьох видів умотивованості: фонетичної, морфологічної та семантичної. Фонетична вмотивованість притаманна звуконаслідувальним словам. Морфологічна полягає у творенні нового слова шляхом поєднання кількох уже відомих мовцю слів або компонентів слів. Семантична вмотивованість – зазвичай це перенесення значення з одного слова (уже відомого мовцю) на нове (невідоме). Природно, що фонетична вмотивованість у чистому вигляді факховим мовтам не притаманна. Існують комплексні типи вмотивованості, наприклад, семантико-фонетична у словах, утворених шляхом скорочення, форма яких пояснюється і значенням слів, які входять до вихідного словосполучення, і звуковим складом цих слів [9, с. 30]. Поряд із типами та видами вмотивованості вчені розрізняють ступінь умотивованості: повністю вмотивовані одиниці, частково (або не повністю вмотивовані), невмотивовані, а також хибно вмотивовані одиниці [9, с. 30–31].

Аналіз умотивованості японської літературознавчої термінології розпочімо з розгляду морфологічної, або словотвірної, вмотивованості. С. Ульман наголошує на непродуктивності морфологічного типу у більшості мов світу [15]. Японська мова є винятком із цього правила, оскільки крім типових для більшості мов світу словосполучень та основоскладних одиниць, має у своєму лексичному складі унікальні коренескладні слова. Такі слова становлять більшість від загальної кількості лексичного складу японської мови і, природно, входять до терміносистем японської мови. Коренескладання як вид термінотворення набув особливої шани серед термінологів завдяки таким важливим для терміна властивостям, як поєднання семантичної прозорості складових терміна та компактність зовнішньої форми. Коренескладні терміни будуються шляхом поєднання в нову одиницю кількох уже відомих коренів – зазвичай китайського походження. Оскільки ці одиниці мають зрозумілу адресату й адресанту семантику, то такі терміни є повністю вмотивованими. Наведімо кілька прикладів таких одиниць:

- 現代詩 *гендайші* – японська поезія ХХ ст. Термін складається із трьох китайських коренів: 現 *ген* – "сучасний", 代 *дай* – "епоха", 詩 *ші* – "вірші". Тобто дослівно "вірші сучасної епохи";

- 五山文学 *годзан-бунгаку* – література буддійських монастирів, розташованих на горах навколо Кіото (ХІІ–ХVІІ ст.). Складові корені цього терміна такі: 五 *го* –

"п'ять", 山 *дзан* – "гора", 文学 *бунгаку* – "література". Дослівний переклад – "література п'ятигір'я".

Кількість коренескладних одиниць серед досліджуваної джерельної бази становить 1061-ну одиницю (або 48 % від загальної кількості).

Способом коренескладання твориться ще один вид морфологічного типу вмотивованості – перекладні терміни, тобто одиниці, утворені шляхом запозичення з іншої мови і калькування японською мовою. Такі одиниці складаються із відомих у мові-реципієнті коренів, а отже, є повністю вмотивованими. Наприклад:

- 歌劇 *каґекі* (італ. "опера", англ. "opera", фр. "opéra") – опера. Новостворений японський еквівалент складається із двох коренів: 歌 *ка* "пісня" і 劇 *ґекі* "театр", "вистава". Дослівний переклад – "пісенна вистава";

- 印象主義 *іншю:шюґі* (фр. "impressionisme", англ. "impressionism") – імпресіонізм. Термін складається із двох частин: 印象 *іншю*: "особисті враження (емоції)" та 主義 *шюґі* "напрямок (у мистецтві)";

- 三部作 *санбусаку* (англ. "trilogy") – трилогія. Цей термін складається із трьох частин: 三 *сан* "три", 部 *бу* "частина", 作 *саку* "вір". Дослівний переклад – "вір із трьох частин".

Кількість перекладних одиниць у досліджуваній джерельній базі становить 166 термінів (або 7,5 % від загальної кількості).

Третій вид морфологічного типу вмотивованості японської літературознавчої терміносистеми – основоскладання. Основоскладні одиниці творяться шляхом поєднання кількох основ японського походження (和語 *ваґо*). Як і вищерозглянуті коренескладні одиниці, основоскладні терміни класифікуємо як повністю вмотивовані. Наприклад:

- 語り部 *катарібе*, досл. "міністерство оповідань" – придворні оповідачі, що оповідали історії минулих часів;

- 昔話 *мукаші-банаші*, досл. "стародавня розповідь" – японська народна казка.

Основоскладних одиниць було виявлено 155 одиниць (або 7 % від загальної кількості).

Четвертим видом морфологічного типу вмотивованості японської літературознавчої термінології є словосполучення. Оскільки терміни-словосполучення мають описовий характер, то такі одиниці вважаються вмотивованими. Наприклад:

- 雅の歌 *ґа-но ута*, досл. "вишукана пісня" – святковий вірш-привітання, який містив побажання миру, здоров'я тощо;

- 知恵のある話 *чіе-но-ару-ханаші*, досл. "розповіді про розумні речі" – один із п'яти основних жанрів японської народної казки *мукаші-банаші* 昔話, до якого належать дидактичні казки виховного спрямування.

Ще одним видом морфологічного типу вмотивованості пропонуємо вважати терміни, утворені шляхом афіксації. За нашими спостереженнями, у досліджуваній терміносистемі такі одиниці мають різний ступінь умотивованості. Одиниці, що складаються із відомих китайських коренів, мають "прозору" семантику, тобто є повністю вмотивованими. Кількість таких одиниць становить 62 терміни (або 3 % від загальної кількості). Наприклад:

- 時代物 *джідай-моно*, досл. "історична драма" – жанр п'єс театру *кабукі* 歌舞伎, сюжет яких заснований на реальних історичних подіях. Розгляньмо окремі частини цього терміна: суфікс 物 *моно*, досл. "рід", який у японській літературознавчій термінології має значення

"п'єса", та основна частина 時代 (джідай, досл. "історична епоха"). Як бачимо, семантика частин терміна цілком відображає його значення. Отже, термін вважається цілком умотиваним.

Терміни, що складаються із елементів автентичних японських (和語 *ваго*) або китайських (漢語 *канго*) слів та європейських запозичень, вважаємо частково вмотивованими, оскільки семантика запозиченого із західної мови елемента зазвичай невідома пересічному адресатові новоствореного терміна. Наприклад:

- アポロ型 (*апоро-ґата*, досл. "вид Аполлону", "форма Аполлону") – філософсько-літературна концепція, що характеризує раціональне мислення, порядок, стриманість, скромність. Цей термін складається із двох частин. Перша – アポロ (*апоро*, досл. "Аполлон") – є запозиченням із європейських мов, а отже, для носія японської мови виявляється невмотивованою. Друга частина – суфікс 型 (*ґата*, досл. "вид", "форма") – цілком умотиваний. Отже, термін вважаємо частково вмотивованим. Кількість частково вмотивованих у досліджуваній джерельній базі одиниць становить 48 термінів (або 2 % від загальної кількості).

Виявивши та проаналізувавши п'ять видів морфологічного типу вмотивованості японської літературознавчої термінології – коренескладання, запозичення (калькування), основокладання, словосполучення та афіксацію – розгляньмо семантичний тип умотивованості досліджуваної термінології.

Один із видів семантичного типу вмотивованості – запозичення, утворені шляхом транскрибування. Такі одиниці вмотивовані лише для носів мови-продуцента, натомість етимологічне значення цих термінів невідоме представникам мови-реципієнта. Отже, транскрибовані терміни для носів японської мови невмотивовані. Ми виявили 442 транскрибовані одиниці (або 20 % від загальної кількості). Наведемо декілька типових прикладів:

- フェアリー・テイル (*феарі теіру*, англ. "fairy tale") – казка, фантастична історія;

- フェイブル (*фейбуру*, англ. "fable") – фабула;
- フォークロア (*фокуроа*, англ. "folklore") – фольклор.

До семантичного типу вмотивованості серед досліджуваного лексичного матеріалу належать і терміни, утворені шляхом вторинної номінації. Такі одиниці зазвичай вмотивовані. Проілюструймо наше твердження на конкретних прикладах:

- 思い (*омой*, досл. "думка") – задумане заздалегідь емоційне забарвлення поетичного твору, який автор прагне втілити й передати у своєму вірші;

- 譬え (*тамоє*, досл. "порівняння") – стилістичний засіб порівняння у давній і середньовічній поезії Японії (метафори, гіперболи, алегорії тощо);

- 点 (*тен*, досл. "бал") – бали, які набирають поети під час поетичного змагання зі складання віршів *хайку* та *хайкай*.

Кількість термінів, утворених шляхом вторинної номінації, становить 110 одиниць (або 5 % від загальної кількості).

Третім видом семантичного типу вмотивованості у фаховій мові японського літературознавства є метафора. За нашими спостереженнями, більшість термінів-метафор умотивовані за зовнішньою ознакою. Наприклад:

- 青本 (*аохон*, досл. "блакитна книга") – один із видів белетристики доби Едо, названий за кольором обкладинки книги, у якій друкувався певний твір цього жанру;

- 片歌 (*катаута*, досл. "напівпісня") – давній поетичний жанр, що отримав свою назву від поділу

віршів іншого жанру *седока* (строфічна форма 5-7-7-5-7-7) навпіл. Так утворився новий жанр "напівпісні" зі строфічною формою 5-7-7;

- おむがえし (*омуґаеші*, досл. "відповідь папуги") – спосіб поєднання строф *ренґа* 連歌, який полягає у повторі строфи попередника із незначною зміною, що однак докорінно змінювало зміст усього вірша *ренґа*.

Виявлено 66 метафоричних термінів (або 3 % від загальної кількості).

Терміни-епоніми також належать до семантичних видів умотивованості. Серед дослідників спостерігаємо відсутність єдиної думки щодо ступеня вмотивованості епонімічних термінів. Деякі вчені вважають терміни, що походять від власних назв, умотивованими [12], інші – символічно [13] або формально вмотивованими [4]. Терміни-епоніми японської літературознавчої термінології пропонуємо вважати частково вмотивованими або невмотивованими. На нашу думку, ступінь умотивованості епонімічних термінів фахової мови японського літературознавства залежить від рівня освіченості адресата. Проілюструймо наше твердження на конкретному прикладі.

浄瑠璃 (*джьо:рурі*) – 1) ляльковий театр; 2) балади, які виконували мандрівні музики в XV–XVI ст. Сюжети п'єс лялькового театру і балад базуються на реальних подіях – історії кохання красуні Джьорурі і юного полководця Мінамото-но Йошіцуне. Адресат, якому відомі ці історичні постаті, напевне асоціюватиме новий термін з особою Джьорурі, що у японській культурі є символом юного кохання. Отже, людина, яка вперше знайомиться з епонімічним терміном і знайома з епонімом (власним ім'ям, покладеним у назву терміна), може скласти уявлення про новий термін як певне поняття, пов'язане із характеристиками першоджерела новоствореного терміна. Проте повної інформації про об'єкт номінації адресат не отримує. Для освіченої людини, отже, такий термін буде частково вмотивованим за асоціативною ознакою. У випадку, коли адресату невідомий епонім, спостерігається відсутність умотивованості. Терміни-епоніми становлять 22 одиниці (або 1 % від загальної кількості).

Третій тип умотивованості, притаманний японській літературознавчій термінології, – семантико-фонетичний тип, який у досліджуваній термінології представлений термінами, утвореними шляхом скорочення (аббревіації). Скорочені терміни зазвичай втратили вмотивованість або є частково вмотивованими. Наведемо приклад.

歌仙連歌 (*касен-ренґа*) – різновид вірша *ренґа*, який, на відміну від 100-строфної *ренґа* (*хякуін-ренґа*), має у своєму складі 36 строф (на пошану "36-ти великих поетів" доби Хей-ан). Скорочена форма цього терміна – 歌仙 *касен*. Як бачимо, скорочена форма втратила частину інформаційного навантаження, а отже, є частково вмотивованою. Серед досліджуваної джерельної бази було виявлено 12 скорочених одиниць (або 0,5 % від загальної кількості).

Проаналізувавши типи та види вмотивованості японської літературознавчої термінології, констатуємо кількісну перевагу морфологічного типу (70,5 % від загальної кількості), до складу якого входять такі види, як афіксація (5 %), основокладання (7 %), коренескладання (48 %), перекладні запозичення (7,5 %) та словосполучення (3 %). Меншу частку складає семантичний тип умотивованості – 29 %, який своєю чергою поділяється на прямі запозичення (20 %), терміни-епоніми (1 %), метафоричні терміни (3 %), терміни, утворені шляхом вторинної номінації (5 %).

Найменший відсоток становлять одиниці семантично-фонетичного типу вмотивованості – 0,5 %, представлено у досліджуваній термінології аббревіацією (0,5 %). Пропоновану класифікацію типів та видів вмотивованості термінології японського літературознавства зображено на рис. 1, а співвідношення типів вмотивованості японської літературознавчої термінології викладено на рис. 2. Поряд із типами та видами вмотивованості було виявлено ступені вмотивованості термінологічних одиниць японського літературознавства. Встановлено, що більшість термінів у досліджуваній джерельній базі виявилася вмотивованими – 73,5 % (зокрема такі види: афіксація (3 %), основоскладання (7 %), коренескладання (48 %),

перекладні терміни (7,5 %), словосполучення (3 %) та одиниці, утворені шляхом вторинної номінації (5 %)). Немотивовані терміни становлять 20 % (прямі запозичення), частково вмотивовані – 3,5 % (аббревіація (0,5 %), епоніми (1 %), афіксація (2 %)), мотивовані за зовнішньою ознакою – 3 % (метафоричні). Відсоткове співвідношення ступенів вмотивованості досліджуваної термінології зображено на рис. 3.

Більшість одиниць японської літературознавчої термінології становлять вмотивовані терміни (73,5 %), і це зумовлено, на нашу думку, термінотворчими факторами, зокрема тим, що більшість одиниць фахової мови японського літературознавства є коренескладними, які своєю чергою мають прозору семантику.

Рис. 1. Типи, види та ступені вмотивованості японської літературознавчої термінології

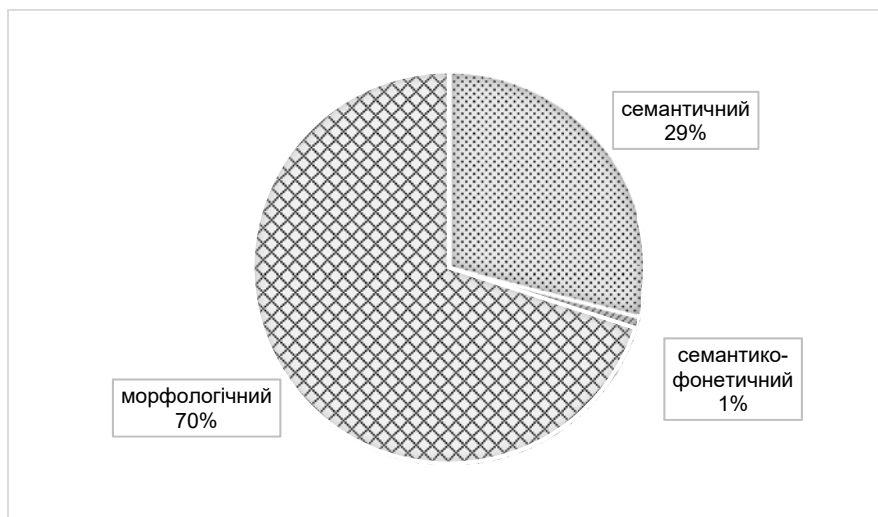

Рис. 2. Співвідношення типів вмотивованості в японській літературознавчій термінології

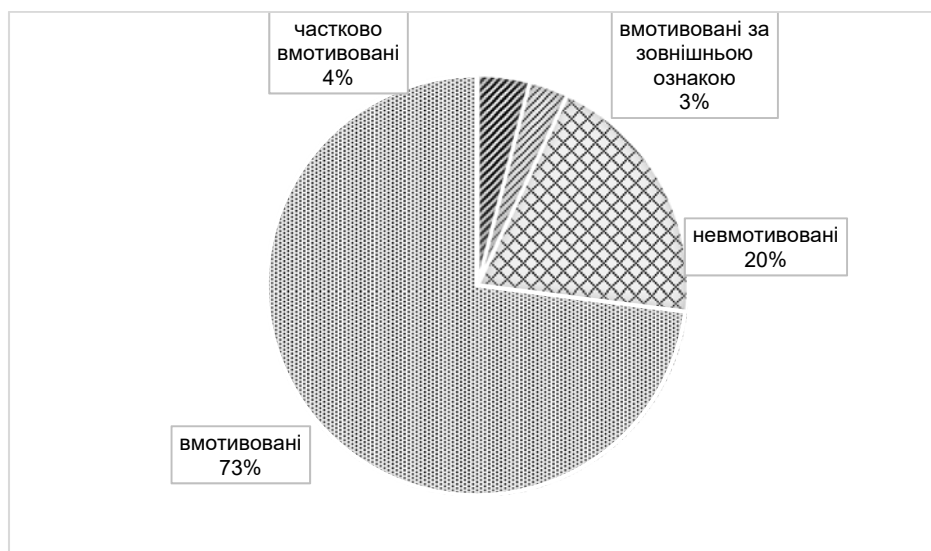

Рис. 3. Співвідношення ступенів умотивованості японської літературознавчої термінології

Список використаних джерел:

1. Аністратенко Л. С. Словник японських літературознавчих термінів / Л. С. Аністратенко, І. П. Бондаренко. – Київ, 2012. – 208 с.
2. Васильєва С. Л. Мотивованість термінів сфери біотехнологій [Електронний ресурс] / С. Л. Васильєва, Д. Ф. Мьмірина. – Режим доступу: http://scjournal.ru/articles/issn_1997-2911_2015_9-1_12.pdf
3. Вереш М. Т. Вмотивованість термінів німецької християнсько-богословської терміносистеми [Електронний ресурс] / М. Т. Вереш. – Режим доступу: https://dspace.uzhnu.edu.ua/jspui/bitstream/lib/.../1/ТЕЗИ_Вереш_2016%2B.docx
4. Гаврилова О. Ю. Мотивованість епонимів в сучасному англійському мові [Електронний ресурс] / О. Ю. Гаврилова // XLIII Міжнарод. філологіч. науч. конф. – Режим доступу: <http://www.conference-spbu.ru/conference/13/reports/393/>
5. Дегтяренко К. А. Мотивованість термінів воєнного дискурсу (на матеріалі англійського мові) [Електронний ресурс] / К. А. Дегтяренко. – Режим доступу: http://nauka-dialog.ru/assets/userfiles/3304/19-30_Degtyarenko_ND_2017_9.pdf
6. Д'яков А. С. Основи термінотворення: семантичні та соціолінгвістичні аспекти [Електронний ресурс] / А. С. Д'яков, Т. Р. Кияк, З. Б. Куделько. – Режим доступу: litmisto.org.ua/?p=22062
7. Канделаки Т. Л. Семантика і мотивованість термінів / Т. Л. Канделаки. – М.: Наука, 1977. – 167 с.
8. Коваль О. Семантична вмотивованість спортивного терміна-композиція (на матеріалі підмови настільного тенісу) / О. Коваль // Вісн. Львів. ун-ту. Сер. Іноземні мови, 2013. – Вип. 21 – С. 107–113.

9. Лейчик В. М. Люди і слова / В. М. Лейчик. – М.: Наука, 1982. – 176 с.
10. Лелюх Ю. В. Метафорически мотивовані терміни машиностроєння (на матеріалі китайської терміносистеми) [Електронний ресурс] / Ю. В. Лелюх. – Режим доступу: <https://www.applied-research.ru/article/view?id=7207>
11. Лотте Д. С. Основи побудови науково-технічної термінології // Вопросы теории и методики / Д. С. Лотте. – М.: Изд-во АН СССР, 1961. – 160 с.
12. Микульчик Р. Б. Мотивованість фізичних термінів-епонимів / Р. Б. Микульчик // Термінологічний вісн., 2017. – Вип. 4. – С. 161–167.
13. Новинская Н. В. Терміни-епоними в мові науки / Н. В. Новинская // Вестник РУДН. Серия Рус. и иностр. языки и методики их преподавания, 2013. – Вип. 4. – С. 34–38.
14. Руденко С. М. Внутрішня форма та мотивованість термінів підмови технології харчування [Електронний ресурс] / С. М. Руденко. – Режим доступу: <http://dspace.nbuv.gov.ua/bitstream/handle/123456789/75168/43-Rudenko.pdf?sequence=1>
15. Ульман С. Семантические универсали [Електронний ресурс] / С. Ульман // Новое в лингвистике, 1970. – Вип. 5. – С. 250–299. – Режим доступу: <http://www.philology.ru/linguistics1/ullman-70.htm>
16. Штейнгарт Е. А. Лексика алюмінієвої промисловості в світлі теорії мотивації: автореф. дисс. ... канд. філол. наук: спец. 10.02.01 / Е. А. Штейнгарт. – Томск, 2005. – 25 с.
17. 新編文学用語辞典 / 福田陸太郎・村松定孝. – 東京, 1987. – 280 頁.

Надійшла до редколегії 25.10.18

Л. Аністратенко, канд. філол. наук, ассист.

Київський національний університет імені Тараса Шевченка, Київ, Україна

МОТИВИРОВАННОСТЬ ЯПОНСКОЙ ЛИТЕРАТУРОВЕДЧЕСКОЙ ТЕРМИНОЛОГИИ

Предложена классификация типов и видов мотивированности профессионального языка японского литературоведения. Исследованы степени мотивированности терминологических единиц японской литературоведческой терминологии. Ключевые слова: мотивированность, японская литературоведческая терминология, терминологическое образование.

L. Anistratenko, Ph. D. in Philology, teaching assist.

Taras Shevchenko National University of Kyiv, Kyiv, Ukraine

MOTIVATION OF JAPANESE LITERARY TERMINOLOGY

In the article the classification of types and kinds of professional language motivation of Japanese literary studies has been suggested. The degree of productivity of terminological units of Japanese literary terminology is studied. Keywords: motivation, Japanese literary terminology, terminology formation.